

да се оттеглятъ въ седловината между Каймак-Чаланъ и висотата 2168. Въ тия критически минути, когато дѣсния флангъ на дружината състоящъ се отъ една рота вече обградена и застрашена да бжде пленена, поручикъ Бандевъ, командиръ на 5-а рота, повежда ротата си презъ самата огнена завеса, спусната отъ тжтенъ и смъртъ, на нася нѣколко последователни удари на многочисления врагъ и го слиса. Вражитѣ вериги сж неизчерпаеми, една покосена, друга я замѣстя. Тия сърби сж рѣшили да измратъ всички до единъ, но да постигнатъ известенъ успѣхъ.

Като по чудо неприятелската артилерия концентрира своя огнь върху появилата се съ толкова много храбростъ рота, която иска да оспори постигнатитѣ успѣхи и да сломи вражеската упоритостъ и желание за победа. Всички тежки орждия сж насочили дулата си върху ротата и я поставятъ въ страшенъ адъ. Поручикъ Бандевъ геройски загина съ викъ на устата:

— Дръжте се момчета! . . . Дръжте се да слошимъ тия сърби! Не ги оставяйте да се приближатъ! . .

Свръхестествени мигновения, които подчертаватъ величието и на безъ това чутовнитѣ герои. Тѣ и въ мигътъ на последния викъ, който ги свързва съ живота, за да навлѣзатъ въ смъртъта, си оставатъ великани, мислящи не за себе си, а за честъта на родината. Викътъ на Бандевъ затвърди мощъта на неговитѣ хора, за да дочакатъ пристигащата поддрѣжка, отъ тѣхни други, които дойдоха, но вече късно, за да помагатъ. Неприятелътъ бѣше сломенъ. Дружината се вече изтегли и подъ проливенъ дъждъ се настани сеевроизточно отъ Каймак-Чаланъ, дето почна веднага да се окопава.

За изтеглянето много помогна и упоритото държане на 6-а рота, която въпрѣки, че е изолирана и нападана съ превъзходящъ я неприятелъ, явавалъ се нѣколко пжти въ флангъ, дори и въ тилъ, пакъ можа да се задържи и по тоя начинъ, не само подпомогна дружината да заеме главната си позиция, а и да запази лѣвия флангъ на бригадата.

Така мина първиятъ день на Каймак-Чаланъ. Днесъ се тури началото на нѣкаква страшна драма, която ще има да се разиграе по тия върхове. Тукъ надъ тия иг-